

تاریخ تصویب: ۱۳۸۹/۰۲/۲۲ شماره ابلاغیه: ۱۳۳۶۷/۳۰۶ تاریخ ابلاغیه: ۱۳۸۹/۰۳/۰۸

قانون ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی

۱۳۸۹/۳/۸

شماره ۱۳۳۶۷/۳۰۶

قانون ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی

جناب آقای دکتر محمود احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

در اجراء اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی که با عنوان طرح به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۲۲/۲/۱۳۸۹ و تأیید شورای محترم نگهبان به پیوست ابلاغ می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

۲۳/۳/۱۳۸۹

شماره ۵۳۳۳۱

وزارت کار و امور اجتماعی

قانون ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و دوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۲۹/۲/۱۳۸۹ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۱۳۳۶۷/۳۰۶ مورخ ۸/۳/۱۳۸۹ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده است، به پیوست جهت اجراء ابلاغ می‌گردد.

رئیس جمهور - محمود احمدی نژاد

ماده ۱- دولت موظف است به استناد اصول بیست و هشتم (۲۸) و چهل و سوم (۴۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و با توجه به سند چشم‌انداز بیست ساله، مشاغل خانگی را مطابق این قانون ساماندهی و حمایت نماید به نحوی که زمینه ایجاد اشتغال برای این گونه متقاضیان فراهم گردد.

ماده ۲- منظور از مشاغل یا کسب و کار خانگی، آن دسته از فعالیتهایی است که با تصویب ستاد موضوع ماده (۳)، توسط عضو یا اعضای خانواده در فضای مسکونی در قالب یک طرح کسب و کار بدون مزاحمت و ایجاد اختلال در آرامش واحدهای مسکونی همجوار شکل می‌گیرد و منجر به تولید خدمت و یا کالای قابل عرضه به بازار خارج از محیط مسکونی می‌گردد.

شاغلین کسب و کار مذکور برای کسب منافع به صورتهای ذیل فعالیت می‌نمایند:

۱- انجام فعالیت به صورت کارمزدی برای کارفرمای خارج از محیط مسکونی.

۲- انجام فعالیت مستقل اعم از تأمین مواد اولیه تا عرضه محصول به خارج از محیط مسکونی.

۳- انجام فعالیت به صورت تعاونی، اتحادیه و یا مشارکت با بنگاه‌های بالادستی تأمین‌کننده مواد اولیه و عرضه محصول آنان در بازار، ترجیحاً به صورت کسب و کار خوشه‌ای.

ماده ۳- به منظور حمایت و گسترش مشاغل خانگی، ستاد ساماندهی و حمایت از مشاغل خانگی که از این پس «ستاد» نامیده می‌شود با ترکیب زیر تشکیل می‌شود:

۱- وزیر کار و امور اجتماعی به عنوان رئیس.

۲- وزیر صنایع و معادن یا نماینده تام‌الاختیار وی.

۳- وزیر جهاد کشاورزی یا نماینده تام‌الاختیار وی.

۴- وزیر بازرگانی یا نماینده تام‌الاختیار وی

۵- وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات یا نماینده تام‌الاختیار وی

۶- وزیر رفاه و تأمین اجتماعی یا نماینده تام‌الاختیار وی

۷- وزیر تعاون یا نماینده تام‌الاختیار وی

۸- وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده تام‌الاختیار وی

۹- وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی یا نماینده تام‌الاختیار وی

۱۰- رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران یا نماینده تام‌الاختیار وی

۱۱- فرمانده نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران یا یکی از معاونان وی

۱۲- رئیس شورای عالی استانها یا نماینده شورای مذکور

۱۳- سرپرست کمیته امداد امام خمینی (ره)

۱۴- رئیس سازمان بهزیستی کشور

۱۵- رئیس سازمان تأمین اجتماعی

۱۶- دو نفر از نمایندگان عضو کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر

۱۷- رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران

۱۸- رئیس اتاق تعاون

۱۹- رئیس شورای مجامع صنفی کشور

۲۰- مدیرعامل صندوق مهر امام رضا (ع)

تبصره ۱- مصوبه ستاد با تأیید اکثریت وزراء عضو، توسط وزیرکار و امور اجتماعی ابلاغ می‌گردد.

تبصره ۲- کارگروه اشتغال و سرمایه‌گذاری، با عضویت نمایندگان دستگاههای استانی مزبور که در هر استان به ریاست استاندار تشکیل می‌گردد موظف به اجراء مصوبات ستاد و نظارت بر حسن اجراء این قانون در سطح استان می‌باشد.

ماده ۴- وظایف و اختیارات ستاد:

۱- تعیین سیاستهای اجرائی مشاغل خانگی.

۲- تعیین راهکارهای پیوند کسب و کار خانگی با بازار سرمایه بیرونی اعم از داخلی و بین‌المللی.

۳- ایجاد هماهنگی در دستورالعملهای حمایتی و نظارتی دستگاههای اجرائی ذی‌ربط در مورد مشاغل و کسب و کار خانگی.

۴- ارزیابی مستمر نقش اجتماعی و اقتصادی مشاغل خانگی در توسعه ملی.

۵- بررسی راهکارهای حمایتی مالی و تسهیلاتی از مشاغل خانگی.

۶- بررسی پیشنهادهای دستگاههای اجرائی و کارگروههای استانی جهت اتخاذ تصمیمات مقتضی.

۷- ارزیابی عملکرد دستگاه‌های ذی‌ربط در اجراء مصوبات قانونی و مقررات حمایتی از مشاغل و کسب و کار خانگی.

۸ - تهیه دستورالعمل صدور مجوز مشاغل خانگی.

تبصره - مصوبات ستاد در محدوده اختیارات مذکور برای کلیه دستگاه‌های اجرائی لازم‌الاجراء می‌باشد.

ماده ۵ - وزارت کار و امور اجتماعی موظف است ساز و کار مناسب را برای ایجاد ساختار دبیرخانه دائمی ستاد با امکانات موجود و تعیین کارشناسان ذی‌ربط از بین کارشناسان خود در واحدهای تابعه با هماهنگی معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی ریاست جمهوری، فراهم نماید.

تبصره - کلیه دستگاه‌های اجرائی ذی‌ربط نیز موظف به تعیین واحدهای اداری مشخص در صف و ستاد برای رسیدگی به امور صاحبان کسب و کار و مشاغل خانگی در چهارچوب پستهای مصوب از بین کارشناسان موجود خود با هماهنگی معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی ریاست جمهوری می‌باشند.

ماده ۶ - کلیه دستگاه‌های عضو ستاد موظفند راهکارهای حمایتی، نظارتی و تسهیل‌کننده ایجاد و توسعه مشاغل خانگی مجاز را در قالب دستورالعمل، حداکثر ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون تدوین و جهت تصویب به ستاد ارائه نمایند.

ماده ۷- صدور مجوز مشاغل و کسب و کارهای خانگی در چهارچوب ضوابط ابلاغی ستاد توسط وزارت کار و امور اجتماعی یا واحدهای تابعه صورت می‌پذیرد و صاحبان مشاغل مزبور از مزایای ذیل برخوردار می‌شوند:

۱- استفاده از بازار محلی شهرداری جهت عرضه محصولات خانگی.

۲- عضویت در شرکت سهامی عام خوشه‌ای تخصصی کسب و کار خانگی.

۳- معافیت از عوارض اداری و تجاری تعیینی و مصوب شوراهای اسلامی شهرها و روستاها.

۴- عدم نیاز به تغییر کاربری مسکونی.

۵ - دولت می‌تواند بنا به پیشنهاد ستاد نسبت به تعیین ضوابط حمایتی در زمینه‌های مالیات، تأمین وام قرض‌الحسنه اشتغال، حق بیمه خویش‌فرما، تعرفه مصرف آب، برق و سوخت مصرفی، ظرف سه ماه از تصویب این قانون، اقدام و اعتبار موردنیاز را در بودجه سنواتی محاسبه و لحاظ نماید.

۶ - استفاده از تسهیلات بانکی به ویژه قرض‌الحسنه بانکها و صندوق مهر امام رضا (ع).

تبصره - بانک مرکزی موظف است با هماهنگی وزارت کار و امور اجتماعی، نحوه توزیع منابع قرض‌الحسنه برای مشاغل و کسب و کار خانگی را با توجه به اولویت و اهمیت انواع مشاغل خانگی و سهم هر استان تعیین و در ابتدای هر سال به بانکها و مؤسسات اعتباری ابلاغ نماید.

ماده ۸ - وزارت کار و امور اجتماعی موظف است ضمن شناسایی مشاغل و کسب و کار خانگی با کمک دستگاه‌های ذی‌ربط، فهرست مشاغل مجاز خانگی را همه‌ساله به تصویب ستاد برساند.

ماده ۹- صاحبان امتیاز مشاغل و کسب و کار خانگی موظف به رعایت ضوابط و دستورالعمل‌های موضوع مبحث دوم فصل چهارم قانون کار می‌باشند. مالکان، صاحبان کسب و کار خانگی و کارفرمایان موظف به همکاری با بازرسان موضوع قانون کار خواهند بود.

تبصره - صاحب مجوز به منزله کارفرما تلقی می‌گردد و کارگاههای خانوادگی مذکور در ماده (۱۸۸) قانون، مشمول مبحث دوم فصل چهارم قانون کار می‌شوند.

ماده ۱۰- وزارت کار و امور اجتماعی موظف است با هماهنگی سایر دستگاههای مسؤول، آموزشهای مهارتی و فنی مورد نیاز صاحبان کسب و کار خانگی را به تناسب بازار کار، معین و به تصویب ستاد برساند.

ماده ۱۱- کلیه شهرداریها موظفند به تناسب تعداد و تنوع کسب و کار خانگی، مکانهای مناسبی را (بازار محلی موقت) برای عرضه محصولات صاحبان مشاغل مذکور، به صورت دوره‌ای در روزهای مشخص هفته، تأمین نمایند.

ماده ۱۲- سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران موظف است در جهت توسعه فرهنگ مشاغل خانگی و انسجامبخشی به مشاغل مذکور با امکانات موجود، با مشارکت وزارت کار و امور اجتماعی به صورت مستمر در ساعات معین به تولید برنامه‌های آموزشی و ترویجی اقدام نماید.

قانون فوق مشتمل بر دوازده ماده و شش تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و دوم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۲۹/۲/۱۳۸۹ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

۱۳۹۹ © حق کپی رایت متعلق به مرکز پژوهشهای مجلس شورای اسلامی ایران می باشد